

pregària i la obligació de complir la prometença, decidiren que anessin a Palou uns quants en representació del Comú a remerciar a la Mare de Déu.

Si venerada era pels de fora, no cal dir si ho seria pels veïns de Palou. Una consuetud molt antiga de la parròquia, refermada per altra més moderna, ens diu que dels tres dies de prec, el dilluns, dimarts i dimecres abans de l'Ascensió del Senyor, en dos s'anava a la Capella de les Aigües. Quan encara estava destinada al culte la Capella del Lledó, el dilluns s'hi celebrava la missa de *Rogatimibus*, no tornant els concurrents a la Parròquia sense visitar la Mare de Déu de les Aigües, o sia de les Neus. En aquesta pròpia capella s'hi celebrava el dimarts la indicada missa; el dimecres es celebrava a la parròquia.

Una festa plena de poesia efectuaven els de Palou el Dilluns de Pàsqua de l'Esperit Sant, festa que a primers de la passada centúria ja estava en desús (20). Després de la missa matinal s'anava en processó a Biluia, l'escaient santuari que des del cim de la serra que separa el pla de Lliçà del de Granollers, guaita tota la comarca vallesana. Allí s'hi celebrava un ofici solemne, després es cantaven els goigs a aquella Mare de Déu *perla del Vallès*, com aleshores li deien. Essent a la tarda i després de dinar, que suposem serviren en el mateix Santuari, puix que hi havia hostal (21), es saludava a la Santa Madona de Montserrat cantant el *Regina cœli*. I anant davallant la processó per la serra, s'entonaven iguals càntics a la Mare de Déu.

Arribada ja la comitiva a Granollers i prèvia la llicència del Rector, que li era demanada amb un dia d'anticipació, entrava a l'església parroquial per cantar els goigs de Sant Esteve, patró de la vila, i perquè el Rector de Palou cantés la colecta davant de tota la Comunitat de Granollers.

I encara no tenia prou satisfet el seu fervor religiós aquell concurs; no devia desfer-se, no devien tornar a ses llars els bons pagesos de Palou, sense haver-se deturat un moment, el precís perquè s'entonés el *Regina cœli* en les dues capelles que posseïen en el terme: la del Lledó i la de les Aigües.

(20) A. P. de Palou. Consuetud moderna.

(21) A. P. de Canovelles. Diversos papers.

* * *

El Vallès ha perdut, amb la mort de Jaume Maspons i Camarasa, esdevinguda a Barcelona el 26 d'abril proppassat, un dels seus enamorats més fervents, i la nostra ciutat un fill que sapigué honorar-la i distingir-la amb les seves activitats, sempre consagrades al bé de Catalunya. Perquè Maspons fou, abans que tota altra cosa, un patriota enamorat de la nostra terra, cosa que el portà a figurar com un dels iniciadors del catalanisme, actuant durant molt temps en la política, en la que es distingí notablement. Però, prescindint d'aquest